

LANDSKAPS ARKEOLOGERNA

KULTURMILJÖVETARE OCH KUNSKAPSFÖRMEDLARE
I RIKSTÄCKANDE SAMVERKAN
www.landskapsarkeologerna.se

December 2012

Arkeologiska vandringar, föredrag och konferenser

Ett axplock ur *Landskapsarkeologernas* kunskapsförmedling 2012

Som sedvanligt om sommaren har Lena och Ola haft arkeologiska vandringar med Njutångers hembygdsförening. Här bredvid förklarar Ola att dagens åker i Mekrossla i Njutångers socken har varit en stenåldersboplats.

Nytt för i år var forntidsvandringar med kaffekorg i samarbete med STF-vandrarhemmet Kungsgården Långvind. Sommarens guidningar gick till Hedningahällan i Enånger, Rödhälle skans i Njutånger och finnskogslämningar i Nianfors. Premiäråret var lyckat med såväl långväga som lokala deltagare, så planeringen för nästa sommars vandringar pågår för fullt.

Senare under hösten i november höll Lena och Ola ett välbesökt föredrag i Gnarp om "*Gruvor och järnhantering i Nordanstig*".

I Luleå har Lennart då och då arkeologiska vandringar kring gamla varvsplatser, övergivna på 1800-talet. Affischen här bredvid är gjord av arrangören i somras, Sveriges Segelfartygsförening, Luleåsektionen. På affischens bild från en tidigare guidning står Lennart intill en informationsskylt. Den är producerad av *Landskapsarkeologerna* i ett tidigare projekt.

Johanna, Sophia, Augusta, Charlotta, Atalante mfl.
Ja, vad är detta för damer, egentligen?
Jo, de är alla byggda på Gultzaudden...

SSF inbjuder till en

Arkeologisk Vandring på Gultzaudden

torsdag 7 juni kl. 19.00

Samling vid Fågeldammen

Ta gärna med eget fika - om vädret tillåter ...

Vår guide är geograf och arkeolog Lennart Klang som tar med oss på en rundvandring och berättar bla om de skeppsvarv som funnits på Gultzaudden..

VÄLKOMMEN !

Tips:
Uställning i Stadshusets källare 25 maj - 23 nov
Tema: Luleå som sjöstad av Thomas Åkerlund

SSF Luleåsektionen

Ytterligare en visning som måste nämnas från 2012 rör en av landets sydligaste boplatsvallar. Denna boplatsvall har tydliga lämningar efter en hydda från stenåldern. Den skadades förra sommaren genom dikesröjning och ska återställas. Av olika skäl har detta inte blivit av ännu. Mora Tidning kom att engagera sig i ärendet och kontaktade Gerhard och Ingela som visade området. En tämligen omfattande artikel publicerades. Senare besiktades området av länsantikvarien. Första

åtgärd därefter blev att inhägna området i väntan på undersökning och återställande. Vi ser fram mot nästa barmarksäsong och att denna unika fornlämning kan återställas.

I Bromma fortsätter Bengt med förmedlingsarbeten i sin hembygd. Senaste nytt är att boken *"Brommas skyltade kulturminnen"* nu gått i tryck, där Bengt är medförfattare. Skyltplatserna sätts nu in i ett historiskt sammanhang genom att boken också beskriver Bromma under bronsålder, järnålder och nyare tid.

Fyra lite större konferenser som vi deltagit i är Jernkontorets Höstmöte (i Skåne; Lena deltog), Riksantikvarieämbetets höstmöte (också i Skåne; tema *"Kulturarvet och det civila samhället"*; Ola deltog), *"Framtidens Gruv- och Mineralindustri"* (i Stockholm; Lennart deltog) och *"Människan i landskapet - kommunikation och delaktighet"* (också i Stockholm; Ingela deltog). Det finns mycket att rapportera om dessa (och några mindre konferenser), varom vi kanske återkommer. Vi avslutar detta axplock med några intryck från konferensen om *Människan i landskapet*:

Konferensen hade landskapet som utgångspunkt. Erfarenheter utbyttes om hur olika aktörer tolkar och berättar om landskapet och hur man kan utveckla kommunikation kring landskapets värden och skötsel. Utgångspunkt för konferensen var Sveriges ratificering av den europeiska landskapskonventionen som inspirerar till nya synsätt på landskapet. Konventionen förutsätter dialog mellan människor på alla nivåer i samhället och betonar medborgarnas rätt till inflytande över sin lokala miljö. För att omsätta dessa tankar i verkligheten bestod en av punkterna på dagordningen att gemensamt gå ut i fält. Ingelas grupp vandrade uppåt i terrängen genom området bakom Naturhistoriska Riksmuseet. Som landskapsarkeolog noterade Ingela stigningen som kunde tyda på att det låg fornminnen på höjden, vilket det också gjorde. Biologer i sällskapet sökte upp växter och berättade om hur gamla ekar kan ge information om landskapet. Efteråt följde en givande diskussion om hur vi ser på landskapet i en stad, både historiskt och biologiskt. Landhöjningen var förstas en given faktor att ta upp. En annan aspekt som togs upp var hur ljud bidrar till tolkningen av landskapet. I förhistorien ett landskap fyllt av ljud från djur och natur, kanske även av tystnad, i kontrast mot dagens bilbuller och andra maskinella ljud. Slutsatsen blev att ett fördjupat samarbete mellan naturvägledare och *Landskapsarkeologerna* kan bidra med många nya aspekter på förhistorien och landskapet, i arbetet med information till allmänheten.